

Ved fastlæggelsen af, hvilken frist for afhjælpning eller omlevering der må anses for rimelig i det konkrete tilfælde, må der desuden efter omstændighederne tages hensyn til den periode, der er forløbet, siden salgsgenstanden blev leveret til forbrugeren. Da overskridelse af fristen efter den foreslåede bestemmelse bl.a. udløser hævebeføjelse for forbrugeren, må det i et vist omfang indgå i vurderingen, om eventuel ophævelse vil være meget byrdefuld for sælgeren – det vil det bl.a. være, hvis manglen gøres gældende umiddelbart inden udløbet af den absolutte reklamationsfrist, der efter den foreslåede § 83 forlænges til 2 år.

Til stk. 2

Bestemmelsen viderefører den gældende § 78, stk. 2, dog således at bestemmelsen både omfatter krav og tilbud om henholdsvis afhjælpning og omlevering.

Bestemmelsen indebærer, at forbrugeren har mulighed for at holde købesummen tilbage, hvis sælgeren ikke opfylder forbrugeren berettigede krav om afhjælpning eller omlevering, eller ikke opfylder et fremsat tilbud om at foretage afhjælpning eller omlevering.

Retten til at holde købesummen tilbage ophører som hidtil på det tidspunkt, hvor sælgeren foretager afhjælpning eller omlevering.

Tilbageholdsretten er endvidere som efter den nuværende § 78, stk. 2, begrænset i tilfælde, hvor manglen er uvæsentlig, idet forbrugeren i så fald ikke kan tilbageholde et beløb, der åbenbart overstiger, hvad det vil koste at afhjælpe manglen.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 tilsigter bl.a. at gennemføre direktivets artikel 3, stk. 3, 3. led.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.4. og til betænkningen side 206-209.

Til nr. 10 (§ 81)

Den foreslåede bestemmelse kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende regel om, at en forbruger, der vil påberåbe sig, at salgsgenstanden er mangelfuld, skal reklamere inden rimelig tid. Med henblik på at opfylde direktivet foreslås det imidlertid, at reklamation inden 2 måneder fra det tidspunkt, hvor forbrugeren opdagede manglen, altid skal anses for at være sket inden rimelig tid.

Forbrugeren skal således have mindst 2 måneder til at gøre den pågældende mangel gældende. Reklamation efter udløbet af 2-måneders fristen vil efter omstændighederne kunne anses for foretaget inden rime-

lig tid og dermed som rettidig. I lighed med tidligere vil individuelle forhold hos forbrugeren, eksempelvis sygdom, bortrejse eller lignende kunne begrunde en forlængelse af fristen.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at reklamationsfristen altid skal beregnes med udgangspunkt i det faktiske opdagelsestidspunkt. I modsætning til den gældende regel regnes reklamationsfristen således ikke fra det tidspunkt, hvor forbrugeren burde have opdaget manglen.

Som hidtil vil forbrugeren passivitet og fortsatte brug af genstanden, efter at manglen er opdaget, kunne medføre, at forbrugeren anses for at have givet afkald på at gøre hæve- og omleveringsbeføjelsen gældende, jf. fra Forbrugerklagenævnets praksis bl.a. Juridisk Årbog 1996, side 130, 6.9.3.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 5, stk. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.5. og til betænkningen side 209-211.

Til nr. 11 (§ 83, stk. 1)

Bestemmelsen foreslås gjort beskyttelsespræceptiv, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

Det foreslås, at den absolutte frist for forbrugeren reklamation forlænges fra 1 år til 2 år. Fristen regnes som hidtil fra varens overgivelse til forbrugeren. Som hidtil indebærer bestemmelsen, at en forbruger, der vil påberåbe sig en mangel, skal give meddelelse til sælgeren inden udløbet af fristen. I modsat fald mister forbrugeren retten til senere at gøre manglen gældende, medmindre der foreligger en indeståelse fra sælgers side, eller denne har handlet i strid med almindelig hæderlighed.

Den foreslåede forlængelse af fristen fra 1 år til 2 år ændrer ikke bestemmelsens indhold i øvrigt.

Den gældende bestemmelse fortolkes bl.a. i praksis således, at reklamation, der foretages inden for fristen, indebærer, at § 83 herefter ikke længere har betydning i relation til den påberåbte mangel. Såfremt sælger forsøger at afhjælpe, og manglen uanset dette viser sig igen på et senere tidspunkt, eller hvis sælger foretager omlevering, og den omleverede genstand viser sig at have en tilsvarende (samme) mangel, har forbrugeren oprindelige reklamation således en gang for alle afbrudt reklamationsfristen i § 83, og forbrugeren mangelsindsigelser er herefter alene underlagt dansk rets almindelige forældelsesregler. Reklamationsfristen i § 83 fortolkes endvidere således i praksis, at der i tilfælde af omlevering løber en ny frist fra omleveringstidspunktet. Dette har navnlig betydning, såfremt den omleverede genstand er behæftet med andre